

[Ingeborg Hansen.]

Luksusartikler. Dette maa vi vel til en vis Grad give den højtærede Finansminister Ret i; vi kan jo alle komme ud for at maatte fravige Principper, hvor den haarde Nød kræver det; men der er dog et meget langt Skridt fra deciderede Luksusartikler til et sundt Mælkeprodukt som Konsum-Isen, denne Is, som store Dele af Befolkningen benytter baade som Næringsmiddel og som Nydelsesmiddel. Det er rigtigt, som ogsaa den højtærede Finansminister sagde, at der bruges overordentlig meget af denne Is, Forbruget af den er stigende, og det er vel, fordi man har saa ringe Adgang til andre Nydelsesmidler. Det er et af de faa tilgængelige Nydelsesmidler, vi har, men samtidig et Nydelsesmiddel, der meget vanskeligt kan misbruges. Det indeholder Næringsværdier, og det indeholder ikke Stimulanser; der vil næppe blive Grund til at oprette Foreninger til Modvirken af dette Forbrug eller for Maadehold, saaledes som med andre Nydelsesmidler. For Isens Vedkommende vilde jeg tro, at det vilde være til Gavn for Befolkningen at animere til Nydelse af dette Mælkeprodukt i Stedet for at lægge det Hindringer i Vejen ved forøgede Afgifter. Det er vore Betragtninger, og vi kan altsaa ikke medvirke til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse.

Bjerg: Det foreliggende Lovforslag om Indførelse af en Afgift paa Konsum-Is er, som den højtærede Finansminister sagde, et Led i de Dækningslove, som i sin Tid blev vedtaget, da vi lavede den saakaldte Landbrugsordning i Efteraaret. Der var dengang Enighed blandt de tre Partier om at fremskaffe Dækning ved en særlig Beskatning af Luksusforbruget, og selv om Is maaske ikke i saa udpræget en Grad som Spiritus kan kaldes en Luksus, er det dog saaledes, at den ikke hører til det absolut livsnødvendige; og naar det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen her siger, at den er en almindelig Forbrugsvarer, tør jeg dog nok sige saa meget, at det vistnok i de fleste Hjem er ved de festlige Lejligheder den bruges. Nu være det langt fra mig at ville gøre Livet mere ufestligt, end det er, men hele vor økonomiske Situation her i Landet er jo faktisk saadan, at vi maa give Afkald paa en Del af det festlige, fordi den haarde Virkelighed er den, at vi ganske simpelt ikke har Raad til det, og jeg kan i Modsætning til det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen sige, at selv om den forhøjede Pris skulde medføre, at Forbruget gik noget ned, vil jeg ikke sørge derover, for det ligger dog saa-

ledes, at for hver Liter Fløde, der bliver anvendt i denne Fabrikation, lægger vi Beslag paa en Del af det Materiale, som skulde bruges til Smørekporten. Vi formindsker derved vor Smørekport, og da Forholdene ligger saa vanskeligt i Øjeblikket og vor Import er saa stærkt afhængig af den øjeblikkelige Eksport, hindrer vi derved muligvis ogsaa en Del af vor Import; der er for mig ingen Tvivl om, at vi let vilde kunne finde Importvarer, som det var mere formaalstjenligt og nødvendigt at indføre her til Landet. Ogsaa ud fra den Betragtning synes jeg man har Lov til at kalde Isfabrikation for en Fabrikation af Luksusvarer, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Foss: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Det er med Beklagelse, vi ser os nødsaget til at gaa med til Indførelse af nye Skatter, men naar det er nødvendigt, finder vi det rimeligt, at man søger at lægge Skatterne paa Varer af Luksuskarakter, og jeg er her i Modsætning til det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen, idet jeg mener, at man bør betragte Is i hvert Tilfælde, som det ærede Medlem selv sagde, som et Nydelsesmiddel. Jeg er ikke sikker paa, at det vilde være helt fornuftigt at animere til et særligt stort Forbrug; jeg har i hvert Tilfælde hørt, at man kan faa Mavepine af at spise for megen Is, men det skal jeg lade ligge. Vi er tilfreds med de Resultater, der er opnaaet ved Forhandlingerne i Folketingsudvalget, hvor det lykkedes at opnaa Enighed om en Nedsættelse af Afgiften saa vel som en Nedsættelse af Mindsteafgiften.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag.

P. N. Petersen (Røjle): Der er efter min Opfattelse ingen Grund til at optage en principiel Drøftelse af de direkte og de indirekte Skatters Væsen ved denne Lejlighed. Det foreliggende Lovforslag er jo kun, som den højtærede Finansminister sagde før, et Led i den Kæde af Dækningslove, der skal sikre Landbrugsordningen, idet det ikke har været muligt at opnaa rentable Priser for de Landbrugsvarer, som vi gerne vilde bringe til vort gode Marked i England. En saadan Subsidieordning kan gaa til en Tid, men den kan ikke blive ved med at gaa, og det er derfor en Selvfølge, at Ordningen er begrænset til et Aar, altsaa til 1. Oktober 1947, og de forskellige Dækningslove maa saa følge Trop; det gælder ogsaa for det Lovforslag, som vi her har til Behandling.